

Praha-Žižkov, Velký Pátek, 2. 4. 2021
P. Jareš

Slovo o kříži **1K 1,18-25**

Evangelium, neboli dobrá zpráva, je poselství, kterému jsme uvěřili a které nás zachraňuje. K základnímu obsahu tohoto poselství patří zpráva o ukřižování Krista. Kříž Ježíše Krista má v evangeliu ústřední postavení. Bez Ježíšovy smrti na kříži by nemohlo dojít k mnoha dalším událostem. Bůh poslal na svět svého Syna jako oběť za naše hříchy (1J 2,2; 4,10).

Kříž je snad nejznámějším symbolem křesťanské víry. Mnohdy nám už asi ani nedochází, že se jednalo o popravčí nástroj. Představte si, že by někdo na krku nosil malou šibenici, že by šibenice byla na věži kostela. Kříž byl popravčí nástroj a smrt na něm byla krutá a zdoluhavá.

Evangelium není především návod na to, jak se máme správně chovat. Není to ani pouhá zajímavá teorie, které by stačilo přitakat. Evangelium je oznámením faktu. Je sdělením o tom, co pro nás udělal Bůh. Je sdělením o tom, co pro nás udělal Kristus. Bůh se stal člověkem. Nechal se místo nás zabít.

Ukřižovaný Kristus nám odhaluje pravdu o nás a o Bohu. Když přemýšlíme o ukřižovaném Kristu, dovídáme se, co si Bůh myslí o nás lidech. Jak Bůh hodnotí celkový způsob života těch nejslušnějších a nejspravedlivějších lidí? Všechny naše rádobry správné skutky jsou před Bohem jako ušpiněné šaty (srov. „*roucho ohyzdné*“ /Iz 64,6 BKR; Iz 64,5 ČEP/).

Zároveň však nám kříž odhaluje pravdu o Bohu. A odhaluje nám zejména, že Bůh je láska, že Bůh nám podává ruku ke smíru. „*Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.*“ (Ř 5,8 ČEP) Bůh udělal vše proto, abychom mohli být jeho přáteli.

Čtete zde o dvou skupinách lidí, které se od sebe navzájem naprosto liší ve svém pohledu na kříž. Jednak o lidech, kteří jsou na cestě k záhubě, doslova o *hynoucích* (v.18). Ještě nezahynuli úplně, ale jsou v procesu umírání. Tak hodnotí Bůh životy mnoha lidí. Mohou si myslet, že si užívají a že vztah s Kristem by je mohl jen omezit v radosti ze života. Někdo střídá ženy a domnívá se přitom, kdovíjak si užívá. A přitom si neužívá, nýbrž umírá. Někdo chodí pravidelně do kostela, do shromáždění. Snaží se dělat dobré věci a má pocit, že to má u Boha dobré. Myslí si, že je na cestě života a přitom hyne, protože se nespolehá na Krista,

nýbrž na svou slušnost. Pro tyto hynoucí lidi je slovo o kříži bláznovstvím.

Dále je tu řeč o těch, kteří jdou ke spáse, doslova o *zachraňovaných* (v. 18). Do této skupiny zahrnuje apoštol sám sebe i své adresáty. Proto tu čteme: „...*nám*, kteří jdeme ke spáse.“ (ČEP) Také je to něco, co stále probíhá, jde o proces. Nejenže nás Kristus zachránil jednou, když jsme uvěřili. On nás zachraňuje stále znovu a znovu. Zachraňuje nás především z našich hříchů, z našich všelijakých svázaností. Pro nás je slovo o kříži Boží mocí. A je pro nás Boží mocí stále. Kristův kříž pro nás nebyl mocí Boží pouze tehdy, když jsme uvěřili.

Bůh má zřejmě zálibu ve volbě prostředků záchrany, které lidem připadají slabé nebo hloupé. A tak zvolil jako základní řešení všech problémů tohoto světa (počínaje problémem zásadním, kterým je náš hřích) zdánlivě slabý a bláhový způsob: Ukřižování nevinného Ježíše Krista. Při povrchním pohledu to vypadá obyčejně a uboze. Bůh však dobře ví, co dělá.

Nejlepší myslitelé světa nedokážou vyprostit člověka z hříchu a ze smrti. Kde jsou učenci? Kde jsou znalci? Kde jsou řečníci? Co jsou schopni ti nejchytřejší lidé vykonat pro přemožení zla v člověku? Pouhé lidské teorie a snahy nemohou dát člověku skutečný a hluboký pokoj, i když jsou na poslech velmi zajímavé a přesvědčivé.

Pavel tu možná neměl na mysli pouze pohanské myslitele, ale také židovské znalce Písma svatého - zákoníky. To oni mohou být těmi *znalci*, o nichž čteme ve verši 20 (v řečtině GRAMMATEUS; slovo mívá v NZ většinou význam „písmář“ - odborný židovský znalec Písma, zákoník). Zákoník byl židovský znalec a učitel Bible (Starého zákona). Ani výklady zákoníků nemohly a dodnes nemohou lidi zachránit. Ani skvělá znalost Bible, včetně Nového zákona, nás nemůže spasit. Zachraňuje nás jedině kříž Pána Ježíše Krista. V něho potřebujeme věřit a na jeho dílo se spoléhat.